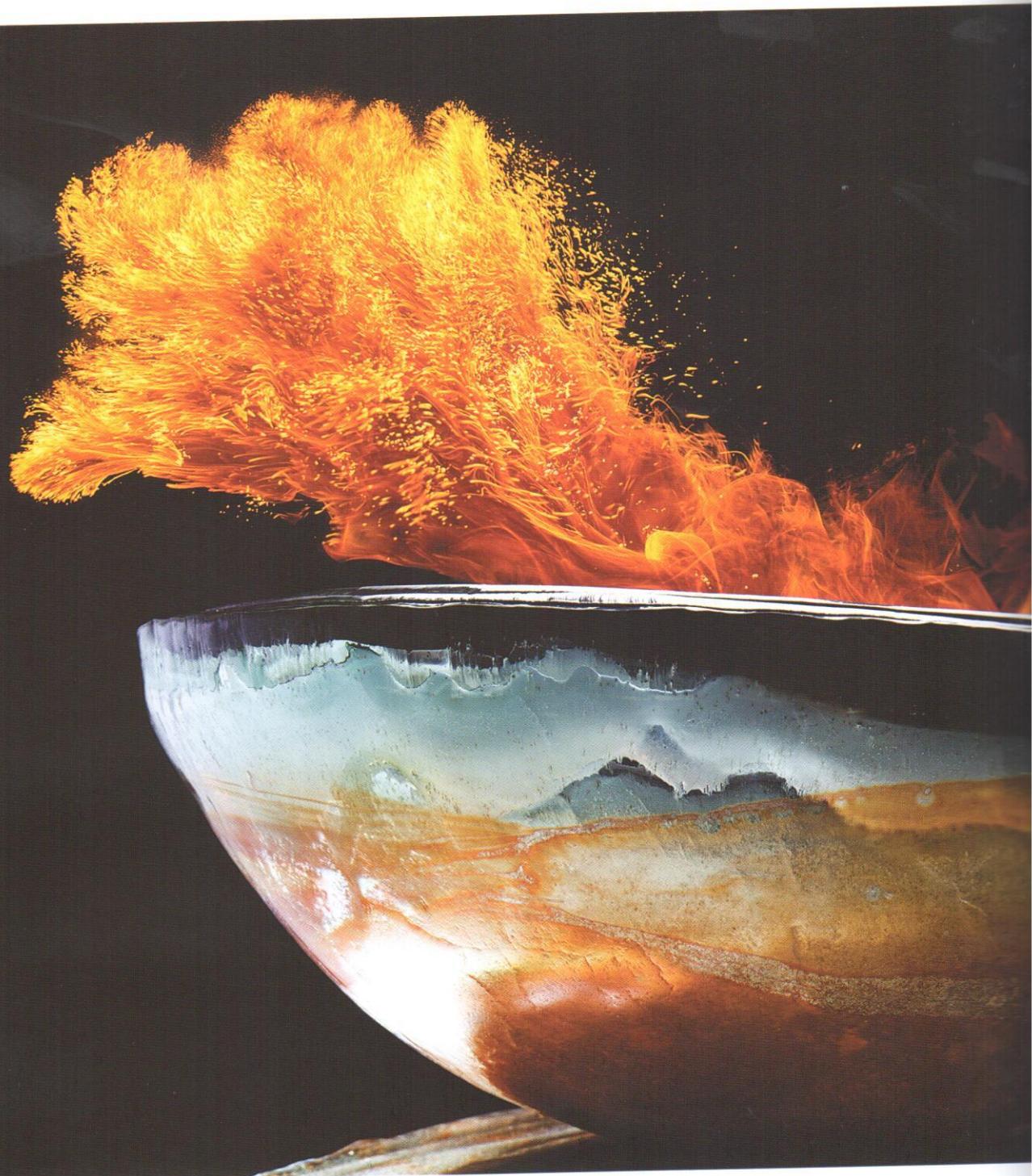

EPICURE

zima 2014 / 2015 No 34

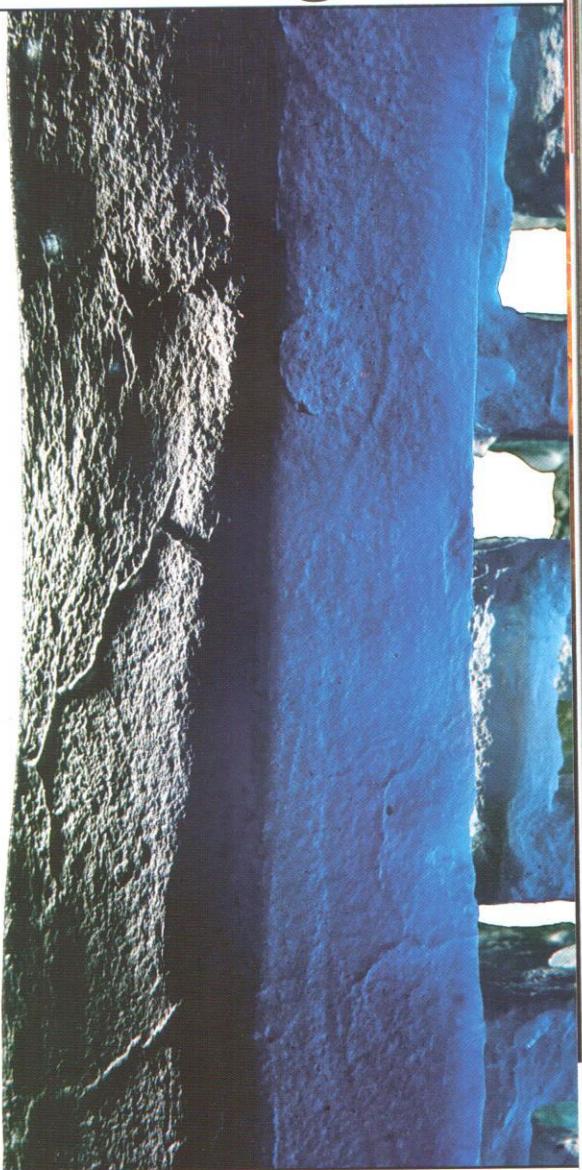

www.fenixglassss.sk

www.ingridzamecikova.com

ENIX GLASS design

Maliarka, grafička a ilustrátorka Ingrid Zámečníková spolu so synom Achilleom Sdoukosom, dizajnérom, umeleckým sklárom a sochárom, si na svoju tvorbu zvolili priestor netradičného dizajnového štúdia s názvom FENIX GLASS design v bratislavskom Ružinove.

Našli ste priestor, v ktorom môžete rozvíjať svoje umenie a dávať mu nové podoby. Čo pre vás toto slovné spojenie a zároveň názov ateliéru znamená? Fénix je bájna bytosť z gréckej mytológie... Prečo ste sa rozhodli pre tento názov?

I.Z.: Fénix je univerzálny symbol znovuzrodenia. Zomrie spálením seba samého a opäť sa zo svojho popola narodí. Je archetypom ľudstva u mnohých národov, aj keď vždy pod iným menom. To hlavné prepojenie je, že sklo sa v peci pri vysokej teplote tvorí a táto premena nám pri-pomenula Fénixa. Ide o krásny symbol neustálej ľudskej tvorivosti vždy odnova, v ktorej je niečo záhadné ako v tomto bájnom vtákovi.

A.S.: Od začiatku sme hľadali názov, ktorý bude výstižne symbolizovať prepojenie medzi pôvodom, tvorbou, horúcim sklom, celkovo technológiou a inšpiráciou v umeleckých dielach, či už vo voľnej tvorbe, alebo dizajnových úžitkových dielach. Sklo je krehký a zároveň pevný materiál, jeho premena nastáva v tekutom stave. Fascinuje ma vnútorný život skla, priehľady a svetelné lomy. Oživujúce svetlo so sklom robí zázraky, odhaľuje jeho vnútorný život, ktorý funguje v čase a priestore vždy inak a očarujúco. Pracujem s ním každý deň, a čím dôvernejšie ho poznám, tým je pre mňa záhadnejšie.

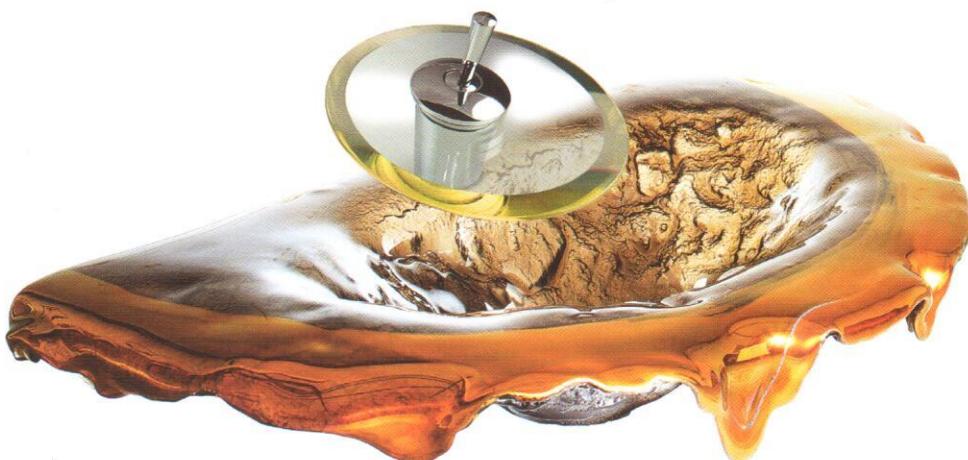

idinnej historii je vždy fascinujúce sledovať osudy čov, prarodičov a príbuzných. Často máme veľa ľadov, aby sme rozmýšľali o ich životoschopnosti a vzdorovať dobe. O ich umení žiť. Koho z nich si váži. Kto je pre vás vo vašej rodine významnou postavou? Či ste tých, po ktorých ste zdedili výtvarné nadanie?

Je to otázka, ktorá ma dlho zaujíma a láka. Aj v mojej arskej tvorbe pátram po genealógii vlastného rodu. Čo nemôžeme vedieť, snáď iba tušíť, to nepoznané, čo nesieme v génoch po známych aj neznámych ľuďoch, ktorí boli kreatívni aj napriek ľažkým životným mienkam. Koľko anonymných tvorcov bolo a nikto nich nedozvedel, ale svoje tvorivé chvíle šťastia žili. menula som si na prekrásne ľudové kroje svojich

starých rodičov. Dizajn odevov a krásu výšiviek, to je len časť z tvorivého umeleckého nadania a ich harmónie súžitia s prírodou. Moja maminka bola veľmi nadaná a skladám hlbokú poklonu, ako to zvládala. Životné podmienky boli ľažké a želané štúdium v nedohľadne. Preto mala také veľké pochopenie pre moje výtvarné záľuby.

A.S.: Pre mňa je priamy vzor v rodine jedine moja mama, ktorá mi dala odmalička možnosť rozvíjať sa v umeleckých smeroch a odpich touto cestou, na ktorej mi následne pomohli aj ďalší učitelia a profesori. Po otcovi mám skôr hudobné nadanie. Ale ktovie, keby sa pátralo hlbšie, bolo by zaujímavé vidieť stáročia do histórie...

Časť života ste spolu strávili v Grécku. Motívy gréckej kultúry sa dajú nájsť rovnako v obrazoch a v grafikách výtvarníčky Ingrid Zámečníkovej, ako v umeleckej tvorbe zo skla Achillea Sdoukosa. Pracujete akoby prirodzene so starogréckou mytológiou a jej odkazmi, ktoré výtvarne rozvíjate a dotvárate. Čím je vám bohatstvo gréckej kultúry blízke?

I.Z.: Neviem, či som to hľadala zámerne, alebo je to skôr podvedomé. Sú to motívy, ktoré sa dotýkajú všetkých nás. Tento vplyv od mnohovrstevného antického cez byzantské umenie s jeho prekrásnymi ikonami zasahuje aj na naše územie. Neodmysliteľná je pre mňa filozofia a všetky iné druhy umenia a odkaz kalokagatiae. Hlavne samotné štúdium gréckeho jazyka nás cez etymológiu a skladbu slov priblíží k pochopeniu k starej kultúry, ktorá je v mnohom podobná aj dnešku. V súvislosti s výtvarnou tvorbou, v ktorej často využívam aj moment náhody, mi pripomnula Epikurove myšlienky. Veľmi ma potešilo, keď mi vydavateľstvo Perfekt umožnilo ilustrovať knihu Ofreus a Eurydika. Téma tejto báje s jej krajinami duše a existencie človeka je mi blízka. Múzy ako symbol nekonečného

prameňa fantázie dávajú prostredníctvom tvorby pocit slobody, a preto predstavivosť treba rozvíjať.

A.S.: Pre mňa je to niečo ako znak, vyjadrovací prostriedok a hľadanie rozpoznaného rukopisu. Je to neoddeliteľnou súčasťou inšpirácie, spájajú sa s tým spomienky, predstavy a rád ich pretavujem do skla, ktoré nie je iba povrch, hladkosť a priezračnosť. Je pre mňa niečo ako bájny materiál, ktorý je schopný často v náznaku vypovedať či už celé príbehy, alebo ich torzá. Sklo má schopnosť pôsobiť na našu fantáziu a tu sa tiež dostávame k starým bájam. V mnohých je snaha prekonať samého seba, vlastnú zemskú príťažlosť a hlavne mať sen a dokázať ho aj uskutočniť, premeniť ho na niečo vzácne a užitočné.

Rozhovor urobila Ivica Ruttkayová

